

му планини дори и лѣтно време сж покрити съ снѣгъ. Презъ цѣлия островъ се протакатъ високи планини съ изшилени върхове, покрити съ вѣчни ледове (глетчери), които пълнятъ сжщо и долините. Водата се врѣзва дълбоко въ сушата и образува удобни пристанища за корабитѣ.

На Шпицбергенъ само шестъ месеца слънце грѣе, но то не успѣва да стопли земята, нито да разтопи снѣгове и ледове. Отъ 26 октомврий до 16 февруарий островътъ потъва въ гжстъ мракъ; презъ това време само бледната луна огрѣва снѣжнитѣ равнини и имъ придава още по-тъженъ изгледъ. После въ течение на 4 месеца слънцето едва-едва блещука надъ хоризонта, а отъ края на май до 23 августъ то никакъ не залѣзва. Сега неговото червено-жълто кълбо день и нощъ сякашъ виси въ влажната мъглява атмосфера. Срѣдната годишна температура тукъ е 8—9° подъ нулата, и презъ нашия хубавъ май тамъ още върлува люта зима. За жестокитѣ мразове може да се сжди отъ това, че живакътъ въ термометъра често замръзва. Снѣгъ вали всѣки день, но бури рѣдко ставатъ, а грѣмъ и свѣткавици никога нѣма.

Островъ Шпицбергенъ напълно оправдава своето име. Когато го приближавашъ, предъ очитѣ ти се вестяватъ множество пирамидални върхове отъ най-разнообразни форми: ту като тънки игли и копия, ту като назжбени пили, ту като тѣсни конуси съ остри изшилени върхове. Около заливъ св. Магдалина, главно пристанище за корабитѣ, се протакатъ цѣла верига островърхи планини, по плещитѣ на които сж разположени глетчери, широки повече отъ два километра и високи надъ 100 метра. Сякашъ стѣни на нѣкаква огромна крепостъ съ мно-